

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระสังคมศึกษาศาสนา
และวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองคู
โดยใช้แบบฝึกทักษะทางการเรียน

The Development of Learning Achievement on the Subject “Economic”
in the Learning Area of Studies Religious and Culture of the Sixth Year
Rimary School Students at Ban Nong Khu School
by Using Learning Skill Training Exercise

กมลกาญจน์ อุทัยเรือง¹,
สมควร นามสีฐาน², พระสงวน วงศ์เสนา³
และ หาญ เกาตาจันทร์⁴

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น^{1,2,3}
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์⁴

Kamonkan Uthairuang¹,
Somkhuan Namseethan², Phra Sanguan Wongsao³
and Han Taotachan⁴

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khonkean Campus^{1,2,3}

MahamaKut Buddhist University, Kalasin College⁴

Corresponding Auther,E-mail: xxtestt8856@gail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะบูรณาการเชิงพุทธโดยใช้สมาธิเป็นฐาน
วิชาเศรษฐศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาเศรษฐศาสตร์ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ และเพื่อประเมินความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะ

* ได้รับบทความ: 10 มีนาคม 2565; แก้ไขบทความ: 26 ธันวาคม 2565; ตอรับตีพิมพ์: 31 ธันวาคม 2565

Received: 10 March 2022; Revised: 26 December 2022; Accepted: 31 December 2022

วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ตามแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดลองก่อนหลังเรียน นักเรียนจำนวน 30 คน ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาแบบฝึกทักษะบูรณาการเชิงพุทธโดยใช้สมาธิเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบด้วยเนื้อหาแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องผู้ผลิต ผู้บริโภค แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องภาษี และประโยชน์ของภาษี พบว่า นักเรียน ทำคะแนนแบบฝึกทักษะก่อนเรียนรายแผนได้คะแนนเฉลี่ย 43.95 คิดเป็นร้อยละ 87.90 และทำแบบฝึกหัดหลังเรียนรายแผนได้คะแนนเฉลี่ย 91.81 มีค่าประสิทธิภาพ $E1/E2 = 87.90/91.81$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะทักษะ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะบูรณาการเชิงพุทธโดยใช้สมาธิเป็นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการเรียน สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อแบบฝึกทักษะสาระเศรษฐศาสตร์ พบว่าระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อแบบฝึกทักษะสาระวิชาเศรษฐศาสตร์ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนา; ผลสัมฤทธิ์; แบบฝึกทักษะ

Abstract

The objectives of this research were: to develop the Buddhist learning skill training exercises by using meditation-based learning on the subject 'Economics' to meet the set criterion of 80/80; to compare the learning achievements on the subject 'Economics' before and after using the learning skill training exercise; to assess the six-year primary school students' satisfaction with the learning skill training exercise. This study utilized the experimental research methodology with one experimental group of 30 students selected by purposive sampling. The statistics used in data analysis were: Mean and Standard Deviation.

The research results were as follows: For the development of the Buddhist learning skill training exercises by using meditation-based learning on the subject 'Economics,'

the exercise consisted of the following learning plans: producers and consumers, economic relations, tax and tax benefits, natural resources. Students scored the pre-exercise for each plan with an average of 43.95 or 87.9%. For post-exercise, their average score was 91.81 with an effectiveness value of $E1/E2 = 87.90/91.81$, higher than the criterion 80/80. Based on the comparison of the learning achievements on the subject 'Economics' before and after using the learning skill training exercise, the learning achievement before and after using the Buddhist learning skill training exercise integrated with meditation-based learning was different with a statistical significance level 0.01. The average score after learning was higher than that of before learning.

The six-year primary school students' satisfaction with the Buddhist learning skill training exercises using meditation-based learning on the subject 'Economics' was statistically rated at the highest level.

Keywords: Development; Achievement; Skill Exercises

บทนำ

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องปรับจากเดิมจากที่เน้นการเรียนความรู้จากชุดความรู้ที่มีความชัดเจน สามารถพิสูจน์ได้ เป็นการเรียนรู้อีกชุดหนึ่ง คือ ความรู้ที่ไม่ชัดเจน อาจจะไม่แม่นยำและมี ความคลุมเครือ เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาหาคำตอบด้วยตนเอง หากจะให้ดี ความ หรือบ่งชี้ลงไปอีกว่า ทักษะใดที่สำคัญที่สุด สำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คำตอบ คือ แรงบันดาลใจที่จะเรียนรู้ ซึ่งถือเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุด และส่งผ่านแรงบันดาลใจเหล่านี้ไปยังผู้อื่นและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง แม้ว่าในศตวรรษที่ผ่านมา จะให้ความสำคัญกับการอ่านออกเขียนได้ (Literacy) แต่สำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ความหมายของคำว่าอ่านออกเขียนได้ที่เราคุ้นเคยกันอยู่อาจไม่เพียงพออีกต่อไปและจุดอ่อนของการศึกษาไทย คือ ผู้เรียนไม่ได้ทักษะที่สำคัญต่อชีวิต แต่ได้แค่วิชาเพียงเพื่อเอาไปตอบข้อสอบแต่ผลเพียงเท่านั้นไม่พอ สิ่งที่เราต้องให้ความสำคัญ คือ ต้องสร้างให้ลูกศิษย์เกิดความ เป็นมนุษย์ ทักษะการเรียนรู้ และแรงบันดาลใจ การศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 จึงต้องก้าวข้ามผ่านคำว่าทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติถึงแม้ความรู้ที่อยู่ในการปฏิบัตินั้น จะเป็นความรู้ที่ไม่ชัดเจน แต่ผู้เรียนเกิด กระบวนการการเรียนรู้ ซึ่งถือเป็นจุดที่สำคัญที่สุด และมีความซับซ้อนมากที่สุดเช่นกัน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนสำหรับการดำรงชีวิตในยุคที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

การพัฒนาแบบฝึกทักษะ คือ กระบวนนำสื่อต่าง ๆ ที่หลากหลายที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ที่ได้จัดวางไว้อย่างเป็นระบบระเบียบแล้ว ซึ่งเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ เป็นตัวช่วยให้ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และเสริมสร้างกระบวนการกลุ่มภายในชุดการ สอนประกอบด้วยคู่มือครู คู่มือนักเรียน เนื้อหากิจกรรม สื่อประสมและเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดสื่อประสมสำเร็จรูป ที่ได้รวบรวมสื่อการสอนไว้อย่างสมบูรณ์ตามแบบแผนที่วางไว้ จึงต้องใช้วิธีการเรียนรู้ที่จะช่วยสร้างเสริมเติมเต็มประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ใช้สติปัญญาความรู้ ความคิด ความสามารถ ทักษะ ค่านิยมและเจตคติที่ดี ตลอดจนต้องจัดให้เหมาะสมกับวัยและวุฒิตัวอย่างเข้าใจสภาพที่เป็นอยู่และการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่การจัดการและปรับใช้ในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพอย่างสร้างสรรค์

การพัฒนาชุดการสอน คือ กระบวนนำสื่อต่าง ๆ ที่หลากหลายที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ที่ได้จัดวางไว้อย่างเป็นระบบระเบียบแล้ว ซึ่งเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์เป็นตัวช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และเสริมสร้างกระบวนการกลุ่มภายในชุดการสอนประกอบด้วย คู่มือครู คู่มือนักเรียน เนื้อหากิจกรรม สื่อประสมและเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดสื่อประสมสำเร็จรูป ที่ได้รวบรวมสื่อการสอนไว้อย่างสมบูรณ์ตามแบบแผนที่วางไว้ เพื่อให้มีความสัมพันธ์กันและมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน อำนวยความสะดวกให้ครูใช้ในการสอน โดยที่ครูไม่ต้องเตรียมสื่ออย่างอื่นให้วุ่นวาย ซึ่งภายในชุดการสอนนั้นจะมีสื่อและข้อแนะนำในการดำเนินการสอนอยู่แล้วโดยจัดไว้เป็นชุด ๆ บรรจุอยู่ในซอง กล่อง พร้อมทั้งจะให้ครูนำไปใช้ในการสอนได้โดยทันทีไม่ต้องเตรียมอะไรยุ่งยาก ซึ่งเป็นผลดีและรวดเร็วสำหรับครูได้เป็นอย่างดี และการพัฒนาชุดการสอนด้วยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่เป็นอีก รูปแบบหนึ่งที่จะส่งเสริมให้เห็นพฤติกรรมและพัฒนาการของนักเรียนที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น การพัฒนาชุดการสอนโดยการใช้หลักธรรมที่เน้นเป้าหมายหรือความสำเร็จด้วยแล้ว ยิ่งจะทำให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผลได้อย่างน่าพอใจยิ่งขึ้น

ปัญหานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองคู จังหวัดมหาสารคาม ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ในรายวิชาเศรษฐศาสตร์ นักเรียนมีความสับสนเรื่องเศรษฐศาสตร์ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจเรียน เพราะทุกวันนี้โลกพัฒนาก้าวไกลอย่างมากและรวดเร็วทันใจมีการสื่อสารที่ทันสมัย เช่น เฟสบุ๊ก เป็นต้น ทำให้เด็กบางคนจ้องมองแต่โทรศัพท์ เล่นแต่เกม ไม่ค่อยสนใจครูผู้สอนเท่าไร เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัย เกี่ยวกับการเรียนการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองคู จังหวัดมหาสารคาม ด้วยการนำแบบฝึกทักษะ มาปรับใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาด้านการเรียนให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองคู จังหวัดมหาสารคาม และจักเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ด้วย

ดังนั้น ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยผู้วิจัยจึงสนใจนำเอารูปแบบฝึกทักษะการสอนสำเร็จรูปของวิชาเศรษฐศาสตร์ ใช้จัดการเรียนรู้ให้นักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์เกิดการพัฒนาผลทางด้านการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองคู จังหวัดมหาสารคาม และสถานศึกษาอื่น ๆ ด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองคู จังหวัดมหาสารคาม
3. เพื่อประเมินสมรรถนะผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองคู จังหวัดมหาสารคาม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบเชิงทดลอง
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองคู ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน
กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองคู จำนวน 30 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ตอนที่ 1 เป็นแบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองคู
ตอนที่ 2 เป็นประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองคู โดยใช้แบบฝึกทักษะทางการเรียน
ตอนที่ 3 แบบประเมินสมรรถนะ 5 ด้าน ของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
การเก็บรวบรวมข้อมูล
การเก็บรวบรวมข้อมูล
การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้
1) ผู้วิจัยได้ดำเนินการติดต่อบัณฑิตศึกษา เพื่อขอหนังสืออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัยจากโรงเรียนบ้านหนองคู อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

2) ผู้วิจัยได้ติดต่อและประสานงาน ผู้อำนวยการโรงเรียน กลุ่มเป้าหมายในโรงเรียนบ้านหนองคู อำเภอมือง จังหวัดมหาสารคาม ด้วยตนเอง

3) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำมาตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะประกอบการเรียน รายวิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 80/80 ด้วยค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ/ผลลัพธ์ (E1/E2) โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) วิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ รายวิชาเศรษฐศาสตร์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้ค่าสถิติ t

3) ผลการประเมินสมรรถนะผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้วิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองคู โดยใช้แบบฝึกทักษะทางการเรียน

ผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.08/91.81 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงขึ้นร้อยละ 91.81 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

3. ผลการประเมินสมรรถนะทั้ง 5 ด้าน ของผู้เรียนซึ่งประกอบไปด้วย 1) ความสามารถในการสื่อสาร 2) ความสามารถในการคิด 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ 95.17

อภิปรายผลการวิจัย

รายงานผลการพัฒนาทักษะทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านหนองคู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 โดยการใช้แบบฝึกทักษะทางการเรียน มีข้อค้นพบที่นำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับร้อยละ

88.08/91.81 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะทั้ง 3 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.08 และนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาคเรียนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 91.81 แสดงว่าแบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐศาสตร์ ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กาญจนนาพร หอศิลาชัย (2545) พัทธ์พิมล ภูมิทอง (2546) ที่พบว่าแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านขั้นตอน กระบวนการสร้างอย่างมีระบบ มีการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาหลักสูตร แผนการสอน เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้การวัดผลและประเมินผล และผ่านการทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบด้านคุณภาพ และความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น สามารถนำไปใช้ในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 91.81 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะสามารถพัฒนาทักษะทางการ เรื่องเข้าใจภูมิศาสตร์ได้ดี ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อาจเป็นเพราะว่าแบบฝึกทักษะและแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้มีขั้นตอนการสร้างตามหลักและแนวทางในการจัดทำเป็นอย่างดี ผ่านการตรวจและแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิชาเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ดังนั้น เนื้อหาสาระ จุดประสงค์ กิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนรูปแบบวิธีการของแบบฝึกทักษะ มีความเหมาะสมกับระดับของนักเรียน จากสาเหตุดังกล่าวทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปราณี กองจินดา เรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้ แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู” ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรม การเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

3. ผลการประเมินสมรรถนะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีเกณฑ์ที่ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 87.59 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะ สามารถพัฒนาทักษะทางการเรื่อง เศรษฐศาสตร์ได้ดี ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Mitrani, Dalziel และ Fitt (1992 : 11) ที่กล่าวถึงสมรรถนะว่าเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลที่มีความเชื่อมโยงกับประสิทธิผลหรือผลการปฏิบัติงานในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับการให้ความหมายของ

Spencer และ Spencer (1993 : 9) ที่ให้ความหมายของสมรรถนะว่าเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลต่อความมีประสิทธิภาพของเกณฑ์ที่ใช้และหรือการปฏิบัติงานที่ได้ผลการทำงานที่ดีขึ้นกว่าเดิม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในเชิงวิชาการ

- 1.1 ควรศึกษาหลักสูตร คู่มือครู และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจ
- 1.2 ควรคำนึงถึงความสอดคล้องระหว่างแบบฝึกทักษะและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ต้องสอดคล้องสัมพันธ์กัน
- 1.3 แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นต้องสามารถพัฒนาทักษะของผู้เรียนได้จริง
- 1.4 แบบฝึกทักษะต้องน่าสนใจ ใส่รูปภาพ สี สีสันที่สดใสประกอบ เพื่อให้ให้นักเรียนอยากสัมผัสอยากฝึก
- 1.5 ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมให้นำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบล้ำไปเผยแพร่ เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้นเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

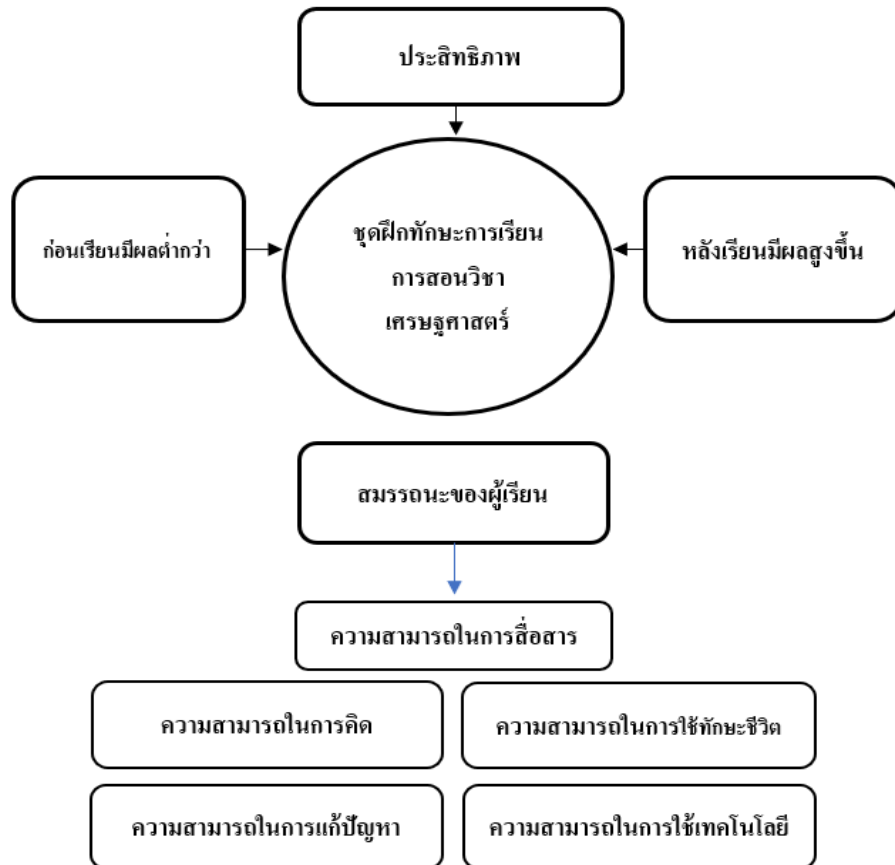
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.2 ควรศึกษาการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นด้วยรูปแบบต่าง ๆ ในกลุ่มสาระอื่น ๆ ทุกระดับชั้นด้วย
- 2.3 ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ ในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

องค์ความรู้ใหม่

หลังจากที่นักเรียนได้รับการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ รายวิชาเศรษฐศาสตร์ ทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพในการเรียนการสอนของนักเรียน ก่อนที่จะได้รับการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาเศรษฐศาสตร์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะ สอนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะ รายวิชาเศรษฐศาสตร์ ส่งผลให้นักเรียนที่รับการเรียนการสอน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะ วิชาเศรษฐศาสตร์

ในการเรียนการสอนสูงกว่าการเรียนการสอนตามหลักสูตรปกติซึ่งใช้ เป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้
ในชุดการเรียนการสอนของครูประจำรายวิชาเป็นลำดับต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 7-20.
- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปา โดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ผสมพร ประจันตะเสน. (2550). การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง ลักษณะภูมิประเทศของไทย. ม.ป.พ.
- พระอธิการมาวิน จันทมโม (อ้วนจี). (2561). การพัฒนาชุดการสอนสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมโดยใช้พุทธวิธีการสอน เรื่อง เบญจศีลเบญจธรรมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านฝั่งวิทยาคม จังหวัดนครพนม. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พิทักษ์ ตรุษทิม. (2548). ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของกรุงเทพมหานครศึกษากรณีสำนักงานเขตยานนาวา. (วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรสาขาวิชาพัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Lai and Viering. (May 2019). Developing a performance assessment task in the Finnish British. *Journal of Educational Psychology*, 89(1)
- Luterbach, Kenneth J., and Carol Brown. (2011). Education for the 21st century. *International Journal of Applied Educational Studies*, 11(1), 14.
- Osman, K & Marimuthu, N.,. (2010). Setting new learning targets for the 21 century science education in Malaysia. *Procedia Social and Behavioural Sciences*, 2, 3737-3741.